

Matėme spektaklį apie Nojų. Mąstydami apie Nojų dažniausiai prisimename tvaną, vaivorykštę, bet dažnai užmirštame dėl ko tas tvanas įvyko. Dievas pažvelgė į pasaulį ir pamatė vien piktybę. Ir dėl tų piktadarių, kurias darė žmonės, Dievas siuntė tvaną. Svarbu išmokti pamoką, kurią Dievas parodė per tvaną.

Galatams 1,1-2: „*Paulius, apaštalas ne iš žmonių ir ne per žmogų, bet per Jėzų Kristų ir Jį prikėlusį iš numirusių Dievą Tėvą, kartu su manimi esantys broliai – Galatijos bažnyčioms*“

. Aš tai perskaičiau tam, kad noriu atkreipti jūsų dėmesį į tai, kam adresuotas šis laiškas. Jis adresuotas Galatijos bažnyčioms. Galatams 6,7-8:

„*Neapsigaukite. Iš Dievo nepasišaipysi. Ką žmogus sėja, tą ir pjaus. Kas sėja savo kūnui, tas iš kūno pjaus supuvimą, o kas sėja Dvasiai, tas iš Dvasios pjaus amžinąjį gyvenimą.*“

Dažnai mes prisimename 7 eil. antrą dalį: „Ką žmogus sėja, tą ir pjaus.“ Bet dažnai mes užmirštame šios eilutės pirmą dalį. Atsiminkite, kad šį laišką Paulius rašo krikščionims. Ir jis rašo: „Neapsigaukite. Iš Dievo nepasišaipysi“. Kartais bažnyčios yra tokio nusistatymo, kuris nepatinka Dievui. Kartais bažnyčiose yra narių, kurie galvoja: „Jei esu krikščionis, tai galiu gyventi kaip noriu.“ Yra toks nusistatymas: krikščioniška laisvė arba krikščioniškas liberalumas. Sakoma: „Aš esu laisvas ir galiu gyventi taip, kaip aš noriu. Vien todėl, kad esu išgelbėtas.“ Todėl mes bažnyčiose randame tokių žmonių, kurie gyvena ne taip, kaip norėtų Dievas. Jie tiki, kad, kadangi turi išgelbėjimą ir amžiną saugumą, jie gali tai daryti. Iš tikrųjų jie pajėgūs tai daryti, bet jie susidurs su savo veiksmų pasekmėmis.

Mums svarbu prisiminti pagal 7 eil. kad, ką krikščionis sėja, tą ir pjaus. Jei Paulius turėtų omenyje tik gerus dalykus, tai kodėl 7 eil. pirmoje dalyje sako: „Neapsigaukite: Iš Dievo nepasišaipysi“?

Paulius moko krikščionis – jeigu jie sės neteisingus dalykus savo gyvenime, tai blogybes ir pjaus. Iš Nojaus tvano matome, kad Dievas yra šventas ir teisingas. Jis negali nekreipti dėmesio į savo vaikų, tikinčiųjų, nuodėmę. Jeigu tikrai mes norime suprasti Nojaus istorijos prasmę, tai turime suprasti, kad Dievas nekenčia nuodėmės. Jis nekenčia pasaulyje esančių nuodėmių ir tų nuodėmių, kurias daro Jo vaikai.

Pirma pamoka – jei norime patikti Dievui, mes turime gyventi šventą gyvenimą.

Dar kartą paskaitykime 8 eil. Dievas visada perspėja mus dėl neigiamų dalykų. Jis pabrėžia ir

teigiamus dalykus. Nojus gyveno teisų gyvenimą neteisiam pasaulyje. Mes nežinome, kiek tuo metu pasaulyje gyveno žmonių. Dievas tarp daugybės žmonių pamatė Nojaus ištikimybę. Nesvarbu kiek daug aplink mus žmonių gyvena neteisingai, bet mes galime nuspręsti paklusti Dievui. Dažnai mes elgiamės taip, kaip pasielgė Adomas su Ieva Edeno sode. Kai kažką blogai padarome, apkaltiname kitą asmenį. Dievas klausė Adomo: „Ką tu padarei?“ Adomas neatsakė: „Aš nusidėjau. Aš nepaklusau“. Jis atsakė: „Tai moters kaltė“. Jis apkaltino patį Dievą.

Kaip dažnai mes kaltiname Dievą dėl dalykų, kuriuos mes patys gyvenime darome neteisingai.

Mes sakome: „Dieve, jeigu aš nebūčiau patekęs į tokią sudėtingą situaciją, tai aš tikrai nebūčiau nusidėjęs. Jeigu Tu būtum išpildęs mano norą, tai aš tikrai nebūčiau blogai pasielgęs.“ Bet Dievas neverčia mūsų nusidėti. Mes negalime Jo kaltinti. Kodėl mes nusidedame? Atsakymas paprastas. Kai esame išgelbėti, turime laisvę pasirinkti kam paklusti. Romiečiams 6,14-16: *„Nuodėmė neturi jums viešpatauti: jūs ne įstatymo, bet malonės valdžioje. Tai ką? Gal darysime nuodėmes, jei esame ne įstatymo, bet malonės valdžioje? Jokiu būdu! . Argi nežinote, kad pasiduodami kam nors vergauti, jūs iš tiesų tampate vergais to, kuriam paklūstate: ar tai būtų nuodėmė, vedanti į mirtį, ar paklusnumas, vedantis į teisumą.“*

Tai yra pasirinkimas. Jeigu mes pasirenkame nuodėmę, tai taip ir yra. Negalime nieko kito kaltinti. Negalime sakyti: „Aš negalėjau suvaldyti situacijos.“

Krikščioniška laisvė nėra laisvė nuodėmiauti. Aš sugebėjau nuodėmiauti ir prieš išgelbėjimą. Man nereikėjo tapti išgelbėtu, kad turėčiau laisvę nusidėti. Krikščioniška laisvė yra laisvė nuo nuodėmės. Prieš išgelbėjimą aš nusidėdavau, nes neturėjau kitos išeities. Buvau nusidėjęs iš prigimties, bet dabar, po išgelbėjimo, aš turiu laisvę rinktis – ar aš nusidėsiu, ar ne. Dievas yra šventas. Jeigu aš noriu patikti savo dangiškam Tėvui, tai turiu gyventi taip, kaip Jam patinka. Dažnai žmonės sutinka: „Taip, daugumoje atvejų tai mano pasirinkimas, bet kartais nieko negaliu padaryti. Aš tiesiog turiu nusidėti“. 1 Korintiečiams 10,13: *„Jums tekęs pagundymas tėra tik žmogiškas. Bet Dievas ištikimas. Jis neleis jūsų gundyti daugiau nei jūsų jėgos leidžia, bet kartu su pagundymu duos ir išeitį, kad sugebėtumėt jį atlaikyti.“*

Nieko nėra krikščionio gyvenime, ko mes negalėtume Dievo jėga įveikti. Bus daug dalykų, kurių mes savo jėga nepajėgsime padaryti, bet Dievo jėga mums pažadėta pergalė. Jeigu Dievas sugebėjo išgelbėti Nojų iš pasaulinio tvano, tai Jis tikrai mus sugebės išgelbėti.

Ko mes išmokstame iš Nojaus gyvenimo?

1.

Dievas yra šventas ir teisingas. Jis negali nepastebėti nuodėmės.

2.

Mes galime stengtis patikti Dievui ir nesvarbu, kas vyksta aplink mus pasaulyje.

3.

Ar mes aptiksime Dievui, ar ne, tai yra mūsų pasirinkimas.

4.

Visada bus situacija, kad ją pasirinkę, mes patiksime Dievui. Dievas duos jėgų įveikti sunkumus.

Kaip Nojus, paklusdamas Dievui, įveikė sunkumus ir pastatė arką, taip ir mes Dievo jėga galime įveikti išskylančius sunkumus.

Klausimas tik vienas: „Ar mes pasirinksime tai padaryti?“

Bryan Malik Flatwood baptistų bažnyčios (Mountain View, Arkanzasas, JAV) narys.

Tarnauja misionieriumi Alytuje ir Kulautuvoje.

2005-11-06, Marijampolė

